

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37750

Kl. 18c, 8/55

Instytut Metalurgii im. Stanisława Staszica*)

Gliwice, Polska

Rdzeń do przekładników elektromagnetycznych

Udzielono patentu z mocą od dnia 30 czerwca 1954 r.

Do wyrobu rdzeni prętowych do przekładników stosuje się zwykle stop niklowo-żelazny o zawartości około 36% Ni. Właściwości magnetyczne takiego stopu wynoszą: natężenie powściągające H_c — około 0,4 Oe, przenikalność maksymalna μ_{max} — około 12000 Gs/Oe.

Wymieniony wyżej stop można według wynalazku zastąpić stalą o zawartości około 0,05% C i 2,5 — 4,5% Si przy czym zależnie od wymagań można otrzymać rdzenie o różnych właściwościach, np.:

rdzeń ze stali o zawartości 3 — 4,5% Si i do 0,010% S, poddany obróbce cieplnej w temperaturze 800 — 1000°C, bez stosowania atmosfery ochronnej wykazuje

H_c = około 0,6 Oe i μ_{max} = około 5500 Gs/Oe

rdzeń ze stali o zawartości 2,5 — 4,5% Si poddany obróbce cieplnej w temperaturze 1100 — 1300°C w atmosferze wodoru wykazuje

H_c = około 0,3 Oe, i μ_{max} = około 15000 Gs/Oe.

Zastrzeżenie patentowe

Rdzeń do przekładników elektromagnetycznych, znamienny tym, że jest wykonany ze stali krzemowej o zawartości 2,5 — 4,5% Si poddany znanej obróbce cieplnej w temperaturze 1100 — 1300°C w atmosferze dowolnej lub w atmosferze wodoru.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórczą wynalazku jest inż. mgr Mieczysław Markuszewicz.

Instytut Metalurgii
im. Stanisława Staszica